

Szerkesztői üzenetek

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 29. szám, 2020. július 17.

Sajnos nemcsak az irodalmi rovatok népszerűségét jelzi (hanem valószínűleg a fórumok, lapok, folyóiratok számának csökkenését is), hogy jelentősen nőtt az érkező szépírások mennyisége, és ezzel együtt nőtt az elfogadottaké is. A rovatok terjedelme nem gyarapodott, ezért a várakozási idő nagy mértékben megnőtt.

Szerzőinktől türelmet és megértést kérünk!

Az, hogy az elfogadott próza vagy vers hosszabban – súlyos hónapokig – várakozhat, semmilyen „másodlagos jelentéssel” nem bír, így soha nem kommunikálunk a szerzőinkkel, és az is természetes, hogy egy elfogadott írásból hónapok múlva sem lesz elutasított szöveg.

Az *Élet és Irodalom* internetes változata előfizetéssel vagy kulturális hirdetések megtekintése után olvasható. Továbbá a honlapot és az archívumot a nyomtatott lap előfizetői olvashatják egy igen egyszerű regisztrálás után! Ezzel szemben: akik bármilyen nemes megfontolásból is letöltik, és a közösségi oldalakon olvashatóvá teszik a honlapon megjelent szövegeket, kárt okoznak a lapnak. Ezt az a gyakori magyarázat sem menti, hogy a „cikk annyira fontos, hogy azt mindenkinek olvasnia kell”. Bízunk benne, ha annyira fontos, akkor vagy fizetnek érte, vagy azzal támogatnak minket (és nekünk ez is jelentős segítség!), hogy a szöveget az *es.hu*-ról olvassák el, és előtte megnézik a mindössze harminc másodperces reklámat. Az *Élet és Irodalom* szerkesztőségének nincs lehetősége kreatívírás-képzést indítani, ahogy az *ÉS* nem foglalkozik szépirodalmi könyvkiadással sem. A lapot egy kis szerkesztőség készíti, ezért csak a nekünk szánt, a lapnak írt, megfelelő terjedelmű anyagok elbírálását tudjuk vállalni (szóközzel legföljebb 14-15 ezer leütéses szépprózai szöveg, illetve egy nyomtatott oldalnyi vers). Szakdolgozatok, regények, komplett kötetek bírálatát, szerkesztését, kiadói tanácsadást nem, hiszen felelősséggel csak akkor tehetnénk ilyesmit, ha gondoljuk a teljes szöveget, arra meg, sajnos, nincs lehetőségünk.

Szerzőink megértését kérjük, jó munkát, és ahogy nem is olyan régen mondták, töretlen alkotókedvet kívánunk!